

**תכניית
ההצגה**

השנה היפה בחיי

מחזמר ישראלי חדש

מחזה, פזמונים ומוסיקה: אוהד חיטמן

בימוי ודרמטורגיה: משה קפטן

ניהול מוסיקלי ועיבודים: ליאור רונן

השנה היפה בחיי

מחזה, פזמונים ומוסיקה: אוהד חיטמן

עיבודים ווקאליים: אוהד חיטמן
עוזר ניהול מוסיקלי: בן ארנון, מוריה לוי, אהוד קנבל
ניהול ייצור תפאורה: ישעיהו ביבלש
ניהול אביזרים: רועי עקאב
תכנות תאורה: יאיר סלמן
קלידים וניצוח: ארנון זיו
גיטרות: אדם טל
תופים: שרון פטרובר/אסף דגן
גיטרה בס: בנצי גפני

בימוי ודרמטורגיה: משה קפטן
ניהול מוסיקלי ועיבודים: ליאור רונן
כוריאוגרפיה: עוז מורג
עיצוב תפאורה: ערן עצמון
עיצוב תאורה: אבי יונה בואנו (במבי)
עיצוב תלבושות: אורן דר
הדרכה קולית: דלית כהנא
קורפטיטור: ארנון זיו
ייצור אביזרים: שירן לוי
פאות: לודה גולדברג
עיצוב סאונד: גיא בן חמו, ניראל שרון
הפקה: ירדנה אסולין

משתתפים:

רוני: לי בירן/נדיר אלדד
דנה: רוני דלומי/אילי עלמני
שוש: מיקי קם
סילבי: אורנה דץ
אודי: יואב מילשטיין
בן: בן יוסיפוביץ'/אליעד סודאי
נועה: שירה לוי
ד"ר גריי: ישראל ארנסט
איל: חנן שוורצברג
להקה: גל שטרית, נעם גז, עדן גולדמן,
גיא מאור, מיקה צור, מאור לוי
דאנס קפטן: מאור לוי

לי בירן, רוני דלומי

בן יוסיפוביץ', יואב מילשטיין

עוזרת במאי: הילה גרומן
מנהלי הצגה:

תיאטרון חיפה - דור שלום
תיאטרון הבימה - דנה פלסר

הצגה ראשונה:

תיאטרון חיפה - 19.9.2022

תיאטרון הבימה - 20.10.22, אולם רובינא
משך ההצגה: שעתיים ועשרים דקות, כולל הפסקה

עריכת תכניה: רמי סמו

צילום סטילס: רדי רובינשטיין, אליעד סודאי

עיצוב: דפנה זילברשטיין

המחזה

סיפורם של דנה ורוני - זוג צעיר קרייריסטי ומצליח המתמודד עם המעבר מחיי זוגיות רומנטיים, יציבים ורגועים לשגרה המאתגרת שבהורות לבנם אריק שזה עתה נולד, בליווי אמא וחמות דעתניות השונות בתכליתן... האם אהבתם תצלח את האתגרים של השנה הראשונה במציאות החדשה או שחיי הנישואין הגיעו לנקודת האל חזור?

השירים:

מערכה ראשונה

תכתוב - רוני ומקהלת הדמויות
תינוק בא לעולם - דנה, רוני, שוש וסילבי
עשר אצבעות - דנה ומקהלת הדמויות
את הגיבורה שלי - רוני
שם (חלק 1) - שוש, דנה ורוני
שם (חלק 2) - סילבי, שוש, דנה ורוני
תכתוב (רפריזה) - רוני
עשר אצבעות (רפריזה) - דנה
אבא משוגע - גע - אודי ובן
תשקיע - בן, אודי ורוני
הו, בייבי בייבי - רוני, דנה ומקהלת הדמויות
חייבת לגנון - אודי, ד"ר רות ומקהלת הדמויות
הו, בייבי בייבי (רפריזה) - נועה
לא צריך אותי - שוש
בדיוק כמו אז - רוני ודנה
בדיוק כמו אז (רפריזה) - רוני ודנה
רוני משתגע - רוני ודנה
שונא - בן ומקהלת הדמויות
עוד ועוד ועוד - מקהלת הדמויות

מערכה שנייה

לא בטוח שאתה תצא מזה - רוני, דנה, סילבי ומקהלת הדמויות
דוקטור גריי - ד"ר גריי, רוני, דנה, אודי, בן, שוש, סילבי ומקהלת הדמויות
בדיוק כמו אז (רפריזה) - נועה
הלילה שלך - סילבי ומקהלת הדמויות
תכתוב (רפריזה ריצה) - רוני ומקהלת הדמויות
המשפחה מעל הכל - שוש
השנה היפה בחייך - רוני, דנה, שוש, סילבי וכל הלהקה

Handwritten musical score for the play 'The First Year'. The score is written on ten staves of music paper. It includes various musical notations such as treble clefs, time signatures (e.g., 4/4), notes, rests, and dynamic markings. There are also handwritten annotations in Hebrew, including the title 'מכתוב (עצמית)' at the top and 'סילבי' circled in a blue oval at the bottom. The handwriting is in black ink on white paper.

הסקיצה הראשונה לשרי "תכתוב"

אורנה דאָ, רוני דלומי, לי בירן, מיק קם

גל שטרית, ישראל ארנסט, חנן שורצברג, אליעד סודאי, גיא מאור, עדן גולדמן, נעם גז

תכתוב

תכתוב מחזמר גדול ומופלא
כזה שיתאים לבמה הגדולה
תיתן את הטעם לרקוד ת'חיים
תשמיט לנו ת'לסת ואותנו תדהים

תכתוב אותנו עם אופי עגול ועמוק
ותן קטע סולו, נו, אל תהיה שמוק
אנחנו רבים, אבל אתה היחיד
שמספר אותנו ומחליט מה נגיד

הלילה

ייולד עוד שיר אהבה
כשתכתוב את הרגע שהם מקבלים זה את זו בטוב
אתה אוהב את שעות הלילה
כשהיא נרדמת וזה הזמן שלך
לשבת עד הבוקר
ולכתוב...

אנחנו לא פה, תתעלם ותמשיך
תחלום בגדול, ציפיות אל תנמיך
עולם הבמה מחכה רק לך
תכתוב אותנו טוב וזה יביא הצלחה!

הלילה

יהיה עוד לילה לבן
כשתכתוב את השיר הדרמטי של רגע לפני הסוף
אתה תראה בסוף הלילה -
יש מחזה! וזה הזמן שלך!
אז תשב עד אור הבוקר
ותכתוב... פשוט תכתוב!

תמחק את השורה הזאת,
וזאת מסוכנת- היא קצת סוטה
תזכור שלמכור מחזמר זה עסק לא פשוט
תכתוב רומנטי, זה מתכון שתמיד עובד בהצגות
עזוב אותך מסיפור כבד, עזוב אותך מדאגות..

הלילה

העולם יגלה שאתה
הכותב המוכשר ביותר, אי אפשר אותך לא לאהוב
כמו כוכבים בשמי הלילה
אתה פה זוהר וזה הזמן שלך!
וכשיגיע שוב הבוקר
אתה תעוף על עצמך
על שמצאת בך ת'ג'וקר
ואיתו יודע שתצליח בקרוב...
פשוט תכתוב! / פשוט תכתוב את עצמך!
שום דבר לא יעצור אותך!

ניא מאור, שירה לוי, אורנה דאָ, לי בירן, נעם גז,
מיקי קם, גל שטרית

2015

אני יושב מול הדף הריק מתוך התכווננות שלמה וריכוז גדול והמילים פשוט לא יוצאות.
בחדר השני בוכים שני המאורות הגדולים של חיי, אוה וברי שזה עתה נולדו. רן בן זוגי
מזעיק אותי לעזרתו בתפעול ובערת היצירה שבי נעצרת בבת אחת. במקביל, מחזמר
הבכורה פרי עטי "בילי שוורץ" קוצר שבחים ופרסים רבים ומצד השני, חרדת "היצירה
הבאה" משתלטת עליי ואני לא מצליח לסדר את המחשבות ולמקד אותן באמירה אמנותית
חדה וברורה. העולם שבתוכי גועש ואני מתוסכל ותקוע. העולם שבחוץ מושך יותר
והריגושים שבו קוסמים לי יותר. אני יודע שאני "חייב" להתבגר ולקחת אחריות כהורה, אך
הילד שבי מסרב בתוקף לשנות סטטוס מ"פיטר פן" ל"אבא".

רק לקראת יומולדת שנה לילדיי, מתחילים שוב המים לזרום בי מחדש ונולד השיר "אוהבה את אה" המוקדש לבתי ומתפרסם באלבומי הרביעי "רעידות". משם גובר בי הרצון ליצור עבור רן, בעלי ועבור ילדיי ולא רק עבור עצמי. לאט לאט מתחיל לבעבע הרצון לצעוק לעולם את הסיטואציות המתגרות של החיים כהורה טרי, העומדות במבחן על בסיס יומיומי ואיפה ה"אני" שלי בכל הסיפור הזה. רוצה לצעוק ועדיין לא מצליח..

ואז פתאום אני מבין;

החיים שלי לא באמת מיוחדים או מעניינים מבחינה דרמטית.

אני מפסיק לכתוב על עצמי ומתחיל לכתוב את עצמי כדמות ומוצא את עצמי יוצר עולמות פנימיים של דמויות רבות שבכולן איפשהו "אני" נמצא.

לפני שלוש שנים ארתור קוגן ודוד בנימין, מנהלי בית הספר למשחק "בית צבי", נותנים לי את הפלטפורמה לסדנא מוסיקלית לבדיקת החומרים המתחילים להיווצר.

דרך הסטודנטים המוכשרים אני מפנים את האמירה האמנותית של הסיפור שיוצר-

הרעשים שמסביב אינם רעשים. הם "המוזה" והם "הסיפור" עצמו!

במקביל, אני משמיע "כבדרך גב" למנכ"לית תיאטרון חיפה, ניצה בן צבי, שני שירים מתוך הסדנא. ניצה, שהייתה גם הראשונה לזהות את הפוטנציאל ב"בילי שוורץ", נלהבת ורוכשת את הזכויות למחזמר המתהווה עוד באותו השבוע! (אגב, אחד משני השירים ששמעה, לא שרד את שולחן העריכה). ידידי, הבמאי והדרמטורג הגאון, המנהל האמנותי של תיאטרון הבימה, משה קפטן מצטרף למערך האמנותי ורותם את התיאטרון הלאומי למסע. שנינו ביחד לאט לאט מחדדים את קו העלילה של דנה ורוני - גיבורי המחזמר. לאחר כשנה של עבודה, אנחנו בוחנים את התוצרים האמנותיים בסדנא מוסיקלית עם שחקני תיאטרון מקצועיים ולאחריה חוזרים לשולחן העבודה לעוד כשנה של מקצה שיפורים.

(לאחרונה קפטן הודה בפניי בפה מלא בתהליכי סיום יצירת המחזמר, שמתח אותי בכוונה גמורה לקצה גבול יכולותיי כדי שאחוש באופן טוטאלי את הגיבור בשלבי שיאי העלילה..).

זוהי ללא ספק היצירה האישית והחשופה ביותר שכתבתי עד כה בחיי.

המחזמר כתוב כולו בשפה יומיומית והשחקנים הונחו לשיר מתוך הגישה המודרנית לשירת מחזות זמר - "לשיר מתוך לדבר" ולא "לשיר מתוך לשיר".

לכשתצפו ביצירה, כנראה שתשאלו את עצמכם - "האם היוצר אכן חווה את כל זה?"

תשובתי הברורה תהיה: "גם"..

אלו הם (גם) חיי.

*ומילים אחרונות להורים שבדרך..

אוכל לסכם את חווית ההורות כך -

95% מהזמן אתה מותש, חסר סבלנות ושואל את עצמך "למה הייתי צריך את זה?"

5% הנותרים מבטלים את אותם 95%..

אוהד חיטמן

בן יוסיפוביץ', יואב מילשטיין

משפחת הרוש חיטמן

בדיוק כמו אז

- רוני: איך היא לוגמת מהיין ומסובבת ת'לשון
זוהר בדיוק היה ככה
גם בדייט הראשון
זוכר שלא הפטיקה לדבר
כאילו חיה לה בטענה
ולא הצלחתי להשחיל מילה
כי הייתי מוקסם ממנה...
- רוני: והיא סיפרה לי על אודישן
אבל לא הבנתי כלום
פשוט הסכמתי וחייכתי
כדי שלא תחשוב שאני סתום
היה לה זוהר בעיניים אז..
פשוט אמרתי: "בואי הנה"
וכשטעמתי ת'שפתיים שלה
כבר הייתי מוקסם ממנה...
- רוני: היא שורפת את הבית
כשמנסה לבשל
הוא מצחיק...
זוהר מצחיק אותי...
כשמידיו הכל נופל...
אז מה עושים מכאן ומה עכשיו
- דנה: לא יהיה כמו אז- כי עכשיו
יש כבר עיגולים שחורים מתחת
לעיניים
"בדיוק כמו אז"-
מה אם זה נגמר ושנינו לא חולמים?
- דנה: ובדיוק כמו אז- גם עכשיו
היא מוציאה את הבצל מהסלט
בדיוק כמו אז-
כשהיא בוהה בהשתקפות שלה בכוס
כאילו ששומרת סוד
אתה רוצה ממנה עוד ועוד ועוד...
- דנה: איך הוא מושך את האוזניים
תמיד שכשהוא קצת מתרגש
זה בדיוק היה ככה
גם כשאת ידי ביקש
זוכרת את הילד החולם
שהיה בו ואיננו
איך אפשר שלא להיכנע
ולהיות מוקסמת ממנו...
- דנה: ובדיוק כמו אז- גם עכשיו
הוא מתלבט מה להזמין מהתפריט
בדיוק כמו אז-
בטח הוא יזמין את כל הקינוחים
וזוהר מצחיק אותך מאוד
אז את רוצה ממנו עוד ועוד ועוד...
- ביחד: האם עוד רוצה מזה?
דנה: תראי אותי...
תראי אותנו...
האם עדיין את הגיבורה שלי?
- ביחד: לא יהיה כמו אז- כי עכשיו
יש כבר עיגולים שחורים מתחת
לעיניים
"בדיוק כמו אז"-
מה אם זה נגמר ושנינו לא חולמים?
- דנה: האם הלב ימשיך לרקוד?
רוני: אני רוצה ממנה עוד ועוד ועוד..
דנה: רוצה ממנו עוד ועוד...
ביחד: אני רוצה ממנו/ ממנה...
עוד ועוד ועוד...

מיקי קם

ילדים זה שמחה, בין השאר... רינת גרינברג

כניסתו של ילד תשפיע באופן בלתי הפיך על חייהם של ההורים הטריים. מחקרים מצביעים כי המעבר להורות מפחיתה באופן ניכר את רווחתם הנפשית של הורים בשנים הראשונות. למן רגע לידתו של הילד, ההורים חווים שינויים גרנדיוזיים ופתאומיים במערך חייהם, ללא היכולת להתרגל לכך בהדרגה: אובדן משמעותי בדרגות החופש וניהול לוח הזמנים, צמצום כמעט מוחלט של שעות פנאי, הפחתה ניכרת בשעות השינה, תשישות, ריבוי מטלות, דאגות וחרדות מרובות, הצורך הגובר בפרנסה ומפגש תמידי ובלתי מתפשר מול צרכי הילד. ברמה הנפשית, המעבר להורות מפגיש כל אדם עם "שדים" מעברו ומעמת אותו עם חלקים מודחקים אשר עם חלקם חי בשלום עד לרגע הפיכתו להורה. חוויות ילדות כואבות עשויות לצוף ואף להיות משוחזרות או לחילופין יעלו תקוות לשינוי או תיקון. לכל אלו השפעות הנעות על הטווח שבין מכבידות ועד הרסניות על דינמיקת היחסים וזוגיות ההורים. תכונות שבני הזוג אהבו ואף השפיעו בבחירתם זה את זה, עשויות במעבר להורות להיחשב כפגם מהותי באישיות. הפערים בתפיסות אודות חינוך וניהול הבית יהפכו גלויים ועשויים להתעצם ביתר שאת עם התערבות משפחות המוצא. זוגיות, גם כשעומדת בפני עצמה, זקוקה לתחזוקה ועבודה פנימית מרובה. זוגות מתפתחים במהלך חייהם המשותפים במידה ומצליחים להשקיע זה בזה, לפנות זמן לחוויות זוגיות ואינטימיות ולעבוד על התקשורת ביניהם. ואולם, כאשר מגיח הילד הראשון לעולם, כל סדרי העדיפויות משתנים והזוגיות נדחקת לשוליים. כתוצאה מכך עשויים לצוף רגשות קשים כאכזבה, כעס, דכדוך עד עצב עמוק, אשמה, פחד וחווית חוסר מובנות או נטישה. על אף כל הקשיים המתוארים לעיל, ישנן סיבות רבות לאופטימיות. זוג אשר יצליחו לתקשר את רגשותיהם זה עם זה ובמקביל להפחית ציפיות להתנהלות מושלמת כראות עיניהם, עשויים לגלות התפתחות חיובית ומעצימה בזוגיות. ילד, בכוחו לטעון את החיים במשמעות ונוכחותו מזמנת גם רגעי אושר ואהבה מזוקקים. התמודדות משותפת עם קשיים ואתגרים עשויים להיחוות ע"י בני הזוג כבונים ומעמיקים את הקשר. ההמלצה להורים טריים היא לאחוז יד ביד ולקחת נשימה עמוקה במועד הצלילה במימיו הסוערים של אוקיינוס ההורות. כאשר הסערה תשכך מעט יוכלו הם לראות יותר בצלילות את כל האוצרות והפנינים הטמונים במעמקים.

רינת גרינברג, היא עו"ס MSW ומטפלת התנהגותית קוגניטיבית בהורים וילדים.

אילי עלמני, נדיר אלדד, ישראל ארנסט

השנה היפה בחיך

ולא צריך את הדמיון
כי העולם כבר בידך
מעצמך אתה מרפה
ולא נלחם, לא מנסה עם כוח
לעצור את מה שהחיים סיפרו לך...
וזה שלך..
וזו השנה היפה בחיך
זהו הזמן וזה המקום
מה שצריך זה לבחור בעיניך לראות
ששנה חדשה מתחילה!
זו השנה היפה בחיך
זהו הזמן וזה המקום
מה שצריך זה לבחור בעיניך לראות
ששנה חדשה מתחילה מהיום..
(מהיום.. הו.. מהיום..)
מתחילה... היום.

לרוץ לרוץ אחרי הזנב של עצמך
לא להשיג את כל היעדים שלך
ולא לדעת איך להתקדם, זה
ניסיון להתעלם
כי לא שלם
ואז אתה
פשוט עוזב...
מה שאוחז ביד זה גרגרים של חול
ומדמיין בכוח שאתה יכול לצבוע
כמו שאתה חולם, זה
אף פעם לא משתלם
אז מתעלם
כי לא שלם
פשוט עוזב..

ואתה רעב לאהבה כל שעות היממה
ותמיד מתאכזב ואין תשובה
ומסביבך בונה חומה
ואז פתאום מכה בך הנחמה..
שזו השנה היפה בחיך
זהו הזמן וזה המקום
מה שצריך זה לבחור בעיניך לראות
ששנה חדשה מתחילה מהיום..
מתחילה מהיום...
ואז כותב את הסיפור
פתאום בהיר, פתאום ברור

אורנה דץ

גיא מאור, מיקה צור, חנן שוורצברג, בן יוסטוביץ', יואב מילשטיין, מיקי קם, לי בירן, רוני דלומי, אורנה דץ,
ישראל ארנסט, שירה לוי, עדן גולדמן, גל שטריט

**תיאטרון
חיפה**
תיאטרון יוצר שינוי

להזמנת כרטיסים: 04-8600500
www.htl.co.il

הבימה
התיאטרון הלאומי של ישראל

להזמנת כרטיסים: 03-6295555
www.habima.co.il